

sig til ganske bestemte Ting, naar han fremfører sine Klager. Der er i vor Skolelovgivning, hjemlet Befolkningen saa stor Frihed, som man, som det ærede Medlem ganske rigtigt siger, ikke kender noget andet Sted, og det, der interesserer mig som den, der staar i Spidsen for den Administration, er at faa at vide: Er noget Sted denne Frihed, som er givet i Lovgivningen, krænket? Det er det, det kommer an paa.

Rode: Jeg kan kun med Tilfredshed se tilbage paa, at den Forespørgsel, jeg efter Samraad med ærede Medlemmer af Regeringen i Finansudvalget har rettet, har givet Anledning til denne Diskussion. Den højtærede Justitsminister har ganske Ret i, at denne Forespørgsel udelukkende stilledes for at give Regeringen Lejlighed til at klargøre sin Stilling og fremlægge for Offentligheden et Materiale overfor fremsatte Klager, saaledes at Offentligheden derefter var i Stand til at bedømme, om der var grebet fejl paa en saadan Maade, at der var Grund til at rette Bebrejdelser mod det danske Styre og til at kræve en ændret Kurs. Den højtærede Justitsminister har gjort Rede for alle de Enkelttilfælde, der er fremdragne, og det forekommer mig, at han efter at have fremlagt dette Materiale og derefter at have hørt det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser meget vel kunde have nøjedes med at fastslaa, hvad det ærede Medlem Hr. Schmidt overfor dette Materiale havde at sige. Det er ganske klart, at de fremdragne Tilfælde efter den nu stedfundne Dokumentation og Diskussion er ude af Verden, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at alle i denne Sal vil være tilfredse med dette Resultat. Den højtærede Justitsminister har tillige gjort klart, at hvis der skulde være begaaet Fejl ved en eller anden Lejlighed — og den højtærede Justitsminister erkendte selvfølgelig, at saadant vel ikke kunde undgaas —, saa er saadanne Fejl ikke Udtryk for en fejl Retning indenfor den danske Regerings Politik, men for en underordnet Instans' fejlagtige Udførelse af rigtige Instruktio-
tioner.

Den højtærede Justitsminister har sagt, at Synspunktet for ham er for det første: Lige Ret for alle Statsborgere, hvilket Sindelag de end har, og dernæst: Beskyttelse for besøgende, selv om de tilhører en fremmed Nation og fremtræder paa en saadan Maade, at man kan se, de tilhører denne. Endvidere har han dvælet ved Spørgsmaa-

let om Indrejse- og Opholdstilladelser og dør hævdet, at den danske Regerings Stilling til disse Spørgsmaal maa være den at bedømme dem ud fra et social-politisk og ikke fra et national-politisk Grundlag. Med andre Ord, at Spørgsmaalet om Indrejse- og Opholdstilladelse vil blive behandlet ens overfor de forskellige Nationer med den naturlige Forskel, som altid her i Landet og indenfor Norden har været gjort overfor de stammebeslægtede Folk.

Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal vil jeg dog gerne endnu gøre en Bemærkning. Man har talt meget om Resterne af Krigens Lovgivning og Krigens Regler, og man har talt meget om frit Samkvem, mest naar det gjaldt Varer. Men intet var dog før Krigen mere Meneskeret end det frie Samkvem Folkene imellem. Naturligvis, saadanne Forhold som det, den højtærede Justitsminister nævnte, at ingen Stat vilde beholde subsistensløse Borgere fra en anden Stat, har altid bestaaet og vil selvfølgelig bestaa, saa længe man har Statsamfundene. Men det frie Samkvem i øvrigt var dog noget af det, Menneskene satte mest Pris paa, og Ophøret af det frie Samkvem og dets Erstatning med Indrejse- og Opholdstilladelser og Fornyelse af Opholdstilladelser er vel noget af det af Krigstidens System, som vi helst skulde se forsvinde, saa snart det var gør ligt. Hermed vil jeg paa ingen Maade have sagt, at det kan forsvinde nu; og naar det viser sig, at ogsaa den højtærede Justitsminister mener, at han endnu maa have en Mulighed for at kunne forbyde andre at rejse ind her i Danmark og eventuelt at blive her længere end en enkelt kort Periode, kan man se, at selv den mest deciderede Forbudsmodstander dog i visse Tilfælde kan finde det nødvendigt at forbyde og at regulere. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Schmidt fremførte, at dette Spørgsmaal om Indrejsetilladelse og Opholdstilladelse vil i alle Lande, ikke blot i vort og ikke blot nede ved vor Grænse, vække Usikkerhed og Utryghed, og derfor glæder det mig at have hørt det ubetingede Tilsagn, som ligger baade i Justitsministerens og i Udenrigsministerens Udtalelser om, at dette Spørgsmaal vil blive forvaltet med alt muligt Hensyn.

Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for de Oplysninger, han har kunnet give om Spørgsmaalet om den tresidede Traktats Skæbne og dens Forhold til de nu sig nærmende Særforhandlinger mellem Danmark og Tyskland. Jeg forstaar, og ogsaa efter Udtalelser i Finansudvalget